

Nýggi landsstýrismaðurin í almanna- og heilsumálum:

Ein avbjóðing sum neyvan kemur aftur

- Tað er torført at skula fara úr starvi sum kommunulækni, men av tí at hetta bert er fyri eina avmarkaða tíð, og eisini tí hetta økið er av slíkum slag, sum eg haldi meg vera skikkaðan til, so tók eg av, sigur Andreas Petersen í telefonini úr Gøtu, har hann fyrrapartin í gjár var at hitta í viðtaluhølinum

Andreas Petersen, kommunulækni í Gøtu, verður landsstýrismaður í heilsu- og almannamálum í Tinganesi.

Hann er 47 ára gamal, føddur í Oyndarfirði, men flutti átta ára gamal til Klaksvíkar við foreldrunum Arna og Martinu Petersen, har barnaheimið var á Kósini. Pápin doyði í 1983.

Hann er giftur við Katrin Zachariassen og tey eiga tvey børn, sum eru 16 og 20 ár. Katrin er lærari á Handilsskúlanum í Kambsdali.

Altíð verið javnaðarmaður

Andreas Petersen sigur við Sosialin, at hann hevur verið javnaðarmaður alt lív sítt, er aldur upp í javnaðarheimi, og var við til at stovna SU í 1965, tá hann gekk á studentaskúla í Høydølum, har hann fekk prógv í 1968.

Eftir hetta var hann lærari eitt ár í Klaksvík, og fór síðani til Danmarkar at lesa til lækna. Hann fekk prógv í 1977. Í tvey ár var hann lækni í Klaksvík og í Havn, og fór í 1980 til Svøríkis at fáa sær serútbúgving í almenna medisín.

Andreas Petersen hevur verið kommunulækni í Gøtu í 10 ár.

- Tað var ikki bara sum at siga tað, at játta at fara í Tinganes fyrri javnaðarflokk, tí tað er torført at finna avloysarar í hesum yrki. Hetta arbeiðið hevur við menniskju at gera, og tí er torført bara at fara avstað.

- Eg havi nú verið lækni her í 10 ár, og tá er tað kanska heldur ikki burturvið at fáa møguleika at fara burtur eina tíð. Tað hevur eisini týðning, at hetta bert er fyrri avmarkað tíðarskeið, sigur Andreas Petersen.

Fortreytir eru í lagi

- Hinvegin, so er hetta eitt tilboð, sum tú bert fært eina ferð í lívinum, og tað er serliga eisini ein avbjóðing, av tí at eg havi innlit í hesum

málsøki. Hevði eg fingið bjóðað annað málsøki, so hevði eg ikki tikið av, sigur Andreas Petersen.

Nýggi landsstýrismaðurin vil ikki gera serligar viðmerkingar til, hvørjar hugsanir hann ger sær um arbeiðið í Tinganesi.

- Tað er ov tíðliga at tosa um. Vit mugu fyrst kanna, hvat kann gerast, og hvørjar tankar hinir partarnir í landsstýrinum gera sær um hetta økið. Eisini hevur tað týðning fyrri mitt málsøki, hvørjar avtalur vit fáa við

danir.

- Tað verður neyðugt at samskipa almanna og heilsumál, og at fáa sum mest fyrri tann pening, sum er tøkur, uttan tó at minka um tænastustøðið.

- Vit hava eisini fingið eina rammulóg, sum í løtuni liggur í tinginum. Hon gevur okkum møguleika at gera serfærøyskar sosialar lógir, uttan at vit nýtast at spyrja danir.

- So eru tað spurningar um ellis- og røktarheim, og hvat kann gerast á hesum

øki, eitt nú um tað er rætt at byggja stórar stovnar, ella um vit ikki heldur skulu hava smærri eindir í heima-umhvørvinum.

Sosiala trygdarnetið

- Tað mest umráðandi er, at vit í samgonguskjalinum hava varðveitt sosiala trygdarnetið og í ávísum færum kunnu bota um umstøðurnar, uttan at tað kostar tær stóru upphæddirnar.

- Ein álvarsleg uppgáva verður at steðga fólkaflýtingini og veita fólk so góð-

ar sømdir her heima, at tey ikki fara avstað.

- Tað er einki minni enn ein sorgarleikur, sum nú fer fram, serliga tað, at smábørn og hálvvaksin, sum hava búleikast í færoyiskari bygd, nú skulu flyta í storbýarumhvørvið, kanska í eitt háhús uttan fyrri Keypmannahavn at búgva.

- Hetta tekur grundarlagið undan børnum okkara, og gevur teimum vánaligt sosialt støði í uppvakstarum.

- Tað kann hetta samfelagið ikki góðtaka.

- Tað er rætt, at teir færoyingar, sum flyta til Danmarkar, hava betur sosialar umstøður enn vit kunnu bjóða í Færoyum, men danir kunnu ikki verða áhugaðir í at taka ímóti færoyingum, heldur enn at geva okkum møguleikar at búleikast her á landi, sigur Andreas Petersen.

Einki ítriv

Andreas Petersen hevur fortreytirnar at starvast á almannagættinum, men hann hevur eisini verið virkin í fakfelagsarbeiði. Hann er

nevndarlimur í Kommunulæknafelagnum og í Læknafelagnum.

Hann hevur arbeitt sum læknaligur ráðgevi á Almannastovuni eitt skfti. Hetta er eisini eitt av uppgávukinum í Tinganesi.

Spurdur, um hann hevur nakað ítriv, verður tægn í telefonini, har henda samrøðan verður gjørd.

- Nei, eg havi ikki nakað beinleiðis ítriv, undantikið at eg havi áhugað fyrri samfelagmálum o.l., men tað er arbeiðsbyrðan ikki til, tá tú arbeiðir sum kommunulækni í Færoyum. Vit eru bundnir allan sólarlínin. Tí verður frítíðin oftast nýtt til at fara til Klaksvíkar at vitja mammu, ella til Sands at vitja familjuni hjá konu míni, sigur Andreas Petersen skundisliga í telefonini, tí nú ringir ein onnur telefon.

Nýggi landsstýrismaðurin var framvegis kommunulækni í Gøtu mánadagin.

**Orð: Dagny
Mynd: Kalmar**

Ikki so einfalt, Mannbjørn í Grund!

Eg skilji væl skriv títt í Sosialinum týsdagin.

Lat meg byrja við at siga, at eg havi verið ógvuliga hugtakin av tí arbeiði, sum hevur verið gjørt vesturi í Írmingarhavinum bæði av teimum, sum eiga Beinir, og teimum, sum sigla við. Men sum so mangt annað, so hevur hetta sína forsøgu, sum ikki er so gomul.

Tá táverandi Skálafjall fór av knóranum og átvang, varð landsstýrið spurt, um kvotan hjá Nónhamri kundiflytast til henda bátn, og so lata Nónhamar fara úr flotanum.

Tað vísti seg, at heili trý fælag høvdu hug at bjóða uppá bátn, so tá til stykkis kom, varð hann seldur til Havnar. Sáttmáli, undirskrivaður av báðum partum, varð gjørdur millum landsstýrið og reiðaríð hjá Beinirni um, at teir skuldu hava kvotuna hjá Nónhamri, og hóast kvotan í framtíðini kundiflytast til Barentshavinum, so skuldi henda umtalaða kvotan ikki hækkað.

Hatta vóru treytirnar.

Sum gongdin hevur verið, er tað hamiligt og virkar kanska hart, at man ikki víkir frá teimum treytum, sum vóru settar tá, men eg haldi ikki landsstýrið hevur heimild til tess, tí tað vildi

verið at snýtt teir, sum bjóðu uppá bátn, og sum lupu frá keypinum, úr teir mettu, at treytirnar vóru ov harðar. Um báturin nú verður seldur aftur, so er støðan ein onnur. Nú fæst at siggja, hvat nýggja landsstýrið ger, men mín meining er, at kvotan eigur at verða hækkað, um tað er neyðugt fyrri at báturin skal verða verandi í landinum. Harmiligt hevði verið, um báturin fór av landinum, tí hann er tann einasti av »svartkjaftabátunum«, ið er eftir.

Annars er tað nokkso áhugavert við treytum og færoyingum. Tað sær út sum at treytir bert eru fyrri hini og ongantið fyrri okkum sjálvi. Í rættinum eru nógvar sakir í dag viðvíkjandi eginpeningi og annað sovrðið, har treytir eru, sum onkur hevur roynt at sloppið sær undan.

Avtalan við Danmark var eisini eitt dømi; har vildu vit í síðsta enda bara kennast við rættindini, og tá treytirnar skuldu lúkast, so var galið. Allan vegin sær út til, at færoyingurin av eini ella aðrari orsök roynir at smoyggja sær undan treytum, men bara við hava rættindi.

Vit koma ikki uttanum, at